

ת"פ 14294/04/13 - מדינת ישראל נגד עומרי ביטון

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 14294-04-13 מדינת ישראל נ' ביטון
בפני כבוד השופטת נאווה בכור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עומרי ביטון

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רעיה באמנולקר

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד מירב נוסבוים

הכרעת דין

1. החלטתי לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לשטח סגור - לפי סעיפים 125 + 69 לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945.

3. על פי המיוחס לנאשם בכתב האישום - ביום 5.10.2000 הכריז האלוף יצחק איתן, מפקד כוחות צה"ל באיזור יהודה ושומרון - לפי סעיף 90 לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה ושומרון) (מס' 378) התש"ל - 1970, כי איזור A בתחום הרשות הפלסטינית הינו שטח סגור, ואסר על כניסה או שהיה של ישראלי בו (להלן: "השטח הסגור" ו"צו האלוף" בהתאמה).

ביום **20.9.11**, בשעה 23:49 או בסמוך לכך, במחסום קלקיליה, נהג הנאשם ברכב מסוג אופל מ.ר. 62-983-59, חצה את מחסום 422 ונכנס לקלקיליה, שהינה שטח סגור האסור לכניסת ישראלים - בניגוד לצו האלוף, כשהוא חולף בדרכו על פני שטח אזהרה בולט וברור המזהיר מפני הכניסה לשטח הסגור.

4. במועד ההקראה השיב הנאשם למיוחס לו בטענה כי עבר את השלט לכיוון הרשות וביצע פניית פרסה כשפניו לצאת. הוא המתין לאדם החייב לו כסף, לא נכנס לקלקיליה ולא התכוון לעשות כן. כשעצר את רכבו - הגיעה המשטרה הפלסטינית ולקחה אותו לתחומי קלקיליה.

כן נטען לאכיפה בררנית בעניינו של הנאשם, כשאחרים באותן נסיבות לא הועמדו לדין והתיקים בעניינם נסגרו - כשהחוק נאכף רק כלפי ישראלים יהודים, ולא על ישראלים - ערבים.

5. ראיות התביעה

ע"ת/1, אורן חזן המשמש כר"ש מפקד המרחב - שימש בעת הרלוונטית לכתב האישום כראש משמרת יחידת סיור. הוא שערך את דוח הפעולה בנוגע לאירוע נשוא כתב האישום ת/1 ולפיו - התקבל דיווח מרותם חטמ"ר אפרים על 2 ישראלים שנכנסו לקלקיליה, נתפסו על ידי הרשות הפלסטינית והועברו לידי הצבא, ה- D.C.O הישראלי במחסום 422.

בשיחה עם הנהג והנוסע - אלה מסרו כי הגיעו לקלקיליה לקבל כסף עבור רכב שנמכר לתושב קלקיליה.

נגבתה עדות החיילים מה- D.C.O הישראלי.

החשודים זומנו להמשך טיפול למחרת היום.

יוחס לנאשם כי יחד עם אחר - "יהודים נכנסו לקלקיליה, שו"פים תפסו אותם - הפרו צו אלוף נמצאים במחסום 422 בכניסה לקלקיליה".

בחקירתו ציין העד כי הנאשם הוא שנהג ברכב בכניסתו לקלקיליה, וכן כי נחקר קצין בלבוש אזרחי - שאינו זוכר את שמו.

בחקירתו הנגדית ציין העד כי לא תפס את הנאשם בשטח, הגיעו למחסום 422 (מחסום צופים) - לקבלו, לאחר שע"פ הדו"ח מחטמ"ר אפרים למוקד ש"י - 2 יהודים נכנסו לקלקיליה, לא ידע להשיב מדוע צוין "יהודים" ולא "ישראלים", וצריך לשאול את רותם מחטמ"ר אפרים. את דברי הנאשם רשם במחשב בניידת, ולא זוכר אם אחרי שדיבר איתו נכנס לניידת והקליד את הדוח כי יש להם אלפי אירועים (ש' 27-32) ויכול והקליד זאת יותר מאוחר, לאחר שסיים את הטיפול בו (עמ' 13 שו' 1-9).

יכול והנאשם והאחר שאיתו מסרו גרסה ארוכה יותר - אבל ציין את עיקרי הדברים (ש' 10-14, עמ' 12 שו' 20-23).

הוא לא זוכר, בהיות האירוע מלפני 5 שנים - אם הנאשם והאחר היו נסערים ומבוהלים, והנוסע טען שהוכה ע"י הפלסטינאים שלקחו אותם בכוח. אפשר לראות בהודעותיהם.

על פי ע"ת/2, אברהם גולדשטיין המשרת במשטרה 30 שנה, 12 מהן בשומרון, וראש משמרת סיור - צילם את מחסום 422, כביש הכניסה לקלקיליה ת/3, ובו שלט האזהרה בגין איסור כניסה לשטח A עם כתוב בעברית.

באירוע נשוא כתב האישום - נמצא בחור בשטח קלקיליה, הוסגר ע"י הרשות דרך המת"ק ועל פי השלט רואים כניסה לשטח סגור שאחריו זה שטח שיפוטי של קלקיליה.

בחקירתו הנגדית ציין כי לא יודע היכן היה הנאשם, בשלט שצילם כתוב: "דרך המובילה בהמשכה לשטח A המצוי בשליטת הרשות הפלסטינית" (נ/1).

הוגשה הודעת הנאשם ת/2 מיום 21.9.11 שעה 13:28, בה מסר כי לא נכנס לשטח פלסטיני, היה אתמול ב- 13:30 בין צופין לפני קלקיליה, לאחר שהתקשר לפלסטיני החייב לו כסף על מכירת רכב ב- 1,000 ₪. אין חוזה אלא סכום בעל פה ביניהם - וזה נתן לו 500 ₪ ואמר לבוא בערב לקבל את שאר הכסף.

הוא הגיע עם יוסי הלומד איתו בישיבה, הגיע עד המחסום, פנה שמאלה לכיוון צופין, עבר את צופין, עשה פרסה ועמד לכיוון היציאה. התקשר לקונה, נכבה לו הטלפון והסוללה נגמרה - ואז הגיע אחרי 5 דקות ג'יפ פלסטיני, החל לדבר בערבית, פתח חלון, ביקש תעודות והוא מסר רישיון, אחד הבחורים נכנס לרכבו וסימן לו לנסוע אחרי הג'יפ. הוא אמר ליוסי להתקשר למשטרה ואח"כ הבחור שנכנס לרכב ניסה לחטוף את הפלאפון, התווספו עוד ג'יפים, הם הגיעו למחסום שלהם וקצין שלהם אמר לו לנסוע אחריהם.

הם התחילו לצעוק והאדם שישב מאחוריו הרים בלם יד והג'יפ מאחוריו נכנס בו כמה פעמים. הוא פתח את הדלת לצאת, קפצו עליהם אזרחים, חיילים, שוטרים, גררו אותו לתחנת המשטרה, ועשו עליהם חיפוש.

בפלאפון שלו יש את מס' הטלפון של קונה הרכב מסוג פגו 205 שהכיר ב"יד 2" לפני שנתיים.

דוד דניאל שלומד איתו העביר את הפגו אתמול בצהריים לשטחים והם חזרו במונית.

הרכב התחמם, הוא הלך למלא מים, וקצין בא אליו ושאל מה הוא עושה, ואמר שבא למלא מים. הוא לא יודע כיצד נתקל בשוטרים פלסטינים אם לא נכנס לקלקיליה.

הוא לא שם לב לשטחי אזהרה בכניסה לשטח A, לא יודע את הגבול, ומודע לאיסור להיכנס לשטח A.

ראיות ההגנה

6.

ע"ה/1, הנאשם מסר בעדותו (עמ' 19-23 לפרוטוקול) - כי הוא בן 25, נשוי ואב לילדה ומשרת בחובה בחיל הים - לאחר שהתגייס בתום לימודיו בישיבה.

עמוד 3

ביום האירוע דיבר עם אדם תושב קלקיליה לו מכר רכב, לא היה לו כסף ואמר לו לבוא בערב לקחת את יתרת החוב.

הם קבעו להיפגש בכניסה לקלקיליה.

יוסי שלמד איתו בישיבה התלווה אליו - "לסיבוב".

הוא לא נכנס לקלקיליה כי זה אסור ומסוכן, ולאחר המחסום יש פניה שמאלה, הוא המשיך לכיוון השלט המצולם ב-**3/ת**, עשה פניית פרסה, נעמד בצד עם פניו החוצה מקלקיליה.

האדם עמו קבע לא היה זמין, ואז הגיע ג'יפ, הוא פרט את נסיבות תפיסתם והובלתם לתחנת משטרה בקלקיליה, האלימות כלפי הנוסע עמו (יוסי) ושחרורם אחרי כמה שעות חזרה למקום ליד השלט **3/ת** בסמוך למקום תפיסתם (עמ' 20 שו' 17-21).

לגבי דבריו של אורן חזן כי אמר לו שנכנסו לקלקיליה - היה צריך להגיד שהם הגיעו לכניסה לקלקיליה ולא לקלקיליה, הוא לא ייחס לזה חשיבות, הוא היה מבולבל ולחוץ, והיה בטוח שהוא הולך למות (שו' 28-31).

הוא לא נכנס מקלקיליה אלא עמד בצד, עשה פרסה והם באו ולקחו אותו.

בצהרי היום הגיע לאותו מקום בו נתפס בערב ואז לא עצרו הקצין הפלסטיני.

בחקירה הנגדית - חזר הנאשם על גרסתו כי ידע שאסור להיכנס לשטח A, כי ראה את השלט **3/ת**, ועשה פניית פרסה חזרה. הוא לא חצה את המחסום אחרי השלט.

השוטרים הפלסטינים לא אמרו להם שהם בשטח A (עמ' 22 שו' 17).

הוא לא פרץ כל מחסום - כי אז היו יורים עליו.

ע"ה/2 יוסי ג'רפי העיד (עמ' 23-28 לפרוטוקול) כי הצטרף לנסיעתו של הנאשם, הגיעו למחסום בכניסה לשומרון, הנאשם פנה שמאלה, פנה פניית פרסה ועצר בצד הדרך.

אחרי 10 דקות הגיע ג'יפ, הוא לא ידע במה מדובר, פרט את נסיבות תפיסתם ע"י ערבים, הובלתם לקלקיליה, האלימות שהופנתה כלפיו באגרופים (עמ' 24 שו' 4 - עמ' 25 שו' 2).

הוא והנאשם לא נכנסו לקלקיליה אלא הוכנסו לשם.

הנאשם לא פרץ מחסום (עמ' 25 שו' 3-6).

הוא היה בהלם, לא הבין מה קרה, לא עיכל מה קורה ברכב.

בחקירתו הנגדית חזר על גרסתו כי לא נכנסו לשום מקום (עמ' 26 שו' 13). מהשלט נכנסו ועשו פניית פרסה.

השוטר חזן לא שוחח איתו בכלל, אמר לו לעמוד בצד (עמ' 27 שו' 3-4), ולא ראה מה כתב בהודעתו (ש' 26).

מי שהכניסם לקלקיליה היתה המשטרה הפלסטינית, הם לא נכנסו, הם עצרו בדרך, ובא הג'יפ וחסם אותם מקדימה.

הם עברו את המחסום הישראלי, פנו שמאלה, ואחרי כ- 150 מ' עצר הנאשם (עמ' 28 שו' 20-21).

7. דין ומסקנות

א. לאחר שנדרשתי למכלול הראיות שהובאו בפניי - הגעתי לכלל מסקנה כי התביעה לא עמדה בנטל הוכחת המיוחס לנאשם מעבר לכל ספק סביר.

ב. מעדותו של ע"ת/1 לא ברור מיקום תפיסת הנאשם על ידי מי מהרשות הפלסטינית - והוא היה זה שקיבל אותו מהם במחסום 422, יחד עם הנוסע שעמו.

עפ"י **ת/3**, כמו גם **נ/1** - במחסום 422 קיים שלט בגין איסור כניסה לשטח A - שלשון: **"דרך זו מובילה בהמשכה לשטח A המצוי בשליטת הרשות הפלסטינית..."**

עם זאת, לא הובאה כל ראיה על מקום הימצאותם של הנאשם וע"ה/2 טרם תפיסתם - לא מפי מי מהשוטרים הפלסטינים או אחרים (לרבות חיילי ה- D.C.O הישראליים) - **האם בתחומי שטח A, אם לאו.**

היכן ב"דרך המובילה בהמשכה לשטח A" נתפסו הנאשם וע"ה/2? האם טרם כניסתם לקלקיליה, או אחריה? האם בדרך המובילה לשטח A, או שמא בשטח A עצמו?

הנאשם וע"ה/2 מסרו באמרותיהם/הודעותיהם כי עצרו בצד הדרך הסמוכה למצולם **בת/3+נ/1** כנ"ל - ואין כל ראיה שיש בה לסתור גרסה זו.

הנאשם וע"ה/2 אף הסבירו את פשר דברי ע"ת/1 כי השניים אמרו לו שנכנסו לקלקיליה - כשהנאשם ציין כי לא ייחס לכך חשיבות - היה מבולבל ולחוץ והיה צריך להגיד שהגיע לכניסה לקלקיליה (עמ' 20 שו' 28-31), וע"ה/2 ציין כי כלל לא דיבר עם ע"ת/1 (עמ' 27 שו' 3-4).

ע"ת/1 גם הוא לא ידע להגיד מתי תעד את דברי השניים **בת/1**, באופן שיש בו לחזק את גרסת הנאשם והנוסע שאתו - בגרסתם, וספק אם יש בתיעוד על ידו כדי תיעוד מדויק של דברי הנאשם ע"ה/2.

אין בדברי הנאשם וע"ה/2 ראשית הודיה, וגם אם ניתן לחלצה - אין כל תוספת ראייתית לה - אם דבר

מה, או אף חיזוק כלשהו.

ג. בכל מקרה - לא התייצב מי מהרשות הפלסטינית למתן עדותו על נסיבות מעצר הנאשם וע"ה/2 בתחומי קלקיליה, ובנוסף לכך ברי כי היו מחדלי חקירה נוספים:

מדוע לא נעשה בירור עם קונה רכבו של הנאשם - על סיכום מקום המפגש ביניהם (למרות שמס' הטלפון שלו זמין אצל הנאשם)?

מדוע לא הובאה כל ראיה על התוואי הגיאוגרפי ומקום תפיסתם של הנאשם וע"ה/2 והיחס הגיאוגרפי למצולם בת/3 + נ/1?

ד. ברקע הבקיעים בראיות התביעה כנ"ל - הותירו הנאשם וע"ה/2 בעדותם רושם כן, מהימן וסדור על נסיבות הגעתם לזירת תפיסתם, אי כניסתם לקלקיליה - אלא המתנתו של הנאשם לקונה הרכב מחוץ לעיר קלקיליה - "כי שם מסוכן, וזה אסור" - על פי דברי הנאשם בעצמו, וטרם הכניסה לשטח A.

8. בנסיבות שהובאו בפני, אין כל מקום להידרש לטענה בדבר "אכיפה בדרנית", אם כי יש בציון המילים "2 יהודים בת/1 - כדי תמיהה על הרלבנטיות של נתון זה, בדיווח המשטרתי.

האם לא די בציון כניסתם של שני ישראלים לקלקיליה?

9. נוכח כל האמור - החלטתי לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

10. זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשע"ו, 27 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים